

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

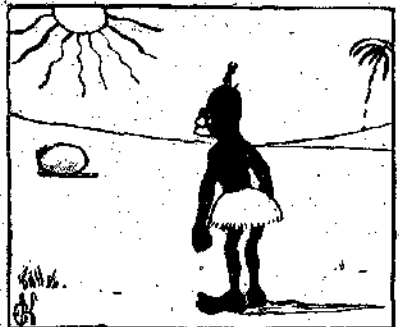
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀηρησίας καὶ ὄμο τοῦ Οἰκουμανικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1878	Ἐσωτερικοῦ Λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ Φρ. Χρ. 0,20
Ἐτησίᾳ . . . ἑρ. 8,—	Ἐτησίᾳ φρ. χρ. 10,—		Φόλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
Ἐξάμηνος . . . 4,50	Ἐξάμηνος . . . 5,50		τιμῆται ἑκαστοῦ λεπ. 25 (φρ. 0,25).
Τριμήνος . . . 2,50	Τριμήνος . . . 3,—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
<i>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἰουλίου μηνός</i>		ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	<i>Ὁδὸς Ἐρμούδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαίου</i>

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος Ἐν Ἀθήναις, 18 Σεπτεμβρίου 1910 Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 42

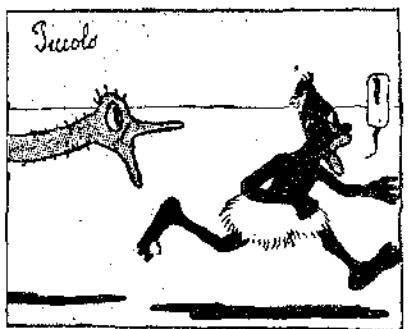
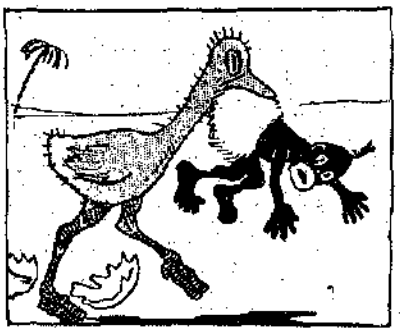
Ο ΑΡΑΠΑΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΜΗΛΟΠΟΥΛΑΚΙ

Ὁ Ἀραπάκος στενωγοῦριεῖται καὶ δὲν ξέρει πῶς νὰ διασκεδάσῃ.— Ἀφαρνα βλέπει ἕνα

πράγμα σὰν μεγάλη πέτρα στρογγυλή. «Τὶ ὠραία! λέγει· μ' αὐτό θὰ παίξω!» Ἀλλὰ

μὴδὲ βάζει τὰ χέρια τοῦ ἐπάνω, ἢ πέτρα, ποῦ δὲν ἦταν ἄλλο παρὰ αὐγὸ στρουθοκαμήλου

ἐκτεθειμένο ἐπὸν ἥλιο, σκίζεται εἰς δύο, καὶ ἕνα θηρίο, ἕνα τέρας πετιέται ἀπὸ μέσα....

Ἦταν τὸ καμηλοπούλακι... Ὁ Ἀραπάκος, κατατρομαγμένος, φεύγει καὶ ἀκόμα φεύγει.

Ποτὲ πῶς δὲν θὰ παίξῃ μὲ πράγμα, ποῦ μοιάζει σὰν μεγάλη πέτρα στρογγυλή!...

Η ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Παρήλθον ἔκτοτε τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη, καὶ ὁμοίως τὸ ἐνθυμοῦμαι ὡς νὰ ἦτο σήμερον. Ἦτο ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς εἰσόδου μου εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἡ μάνα μου—τότε δὲν τὴν ἐκάλουν ἀκόμη μητέρα—ἤθελε νὰ προσάσῃ εἰς αὐτὴν πανηγυρικὸν χαρακτήρα. Πρὸ πολλοῦ μὲ προδιέθετε διὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν. Μοῦ εἶχεν ὑψάνῃ μίαν σάκκην διὰ τὰ βιβλία μου καὶ ἐπ' αὐτῆς εἶχε κεντήσῃ ἕνα κόκορα—διὰ τὰ φορτώσω, φαίνεται, τὰ γράμματα ποῦ θὰ ἐμ'ἀνθῶγον.—Δὲν ἔκαυε δὲ νὰ μὲ διαβεβαιώσῃ ὅτι, ὅταν

θὰ ἐπιστρέφω ἀπὸ τὸ σχολεῖον, θὰ μὴ ρίξω ὠραία. Τοῦτο μοῦ ἐφαίνετο ἄκως ἀνεξήγητον, διότι ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός μου, ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ ἐπήγαιεν εἰς τὸ Σχολεῖον, δὲν ἀπέπνευεν οὐδεμίαν εὐωδίαν. Δὲν ἐξήγησα ὁμοίως ἐξηγήσεις, ὑποθέτων ὅτι τοῦτο θὰ ἐγίνετο ἐξαιρητικῶς δι' ἐμέ. Τὴν πρωΐαν λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὄλα τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιάς ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν μας νὰ μὲ παραλάβωσιν ἐν ἑορταίῳ. Ἡ μήτηρ μου, διὰ νὰ καταστήσῃ, φαίνεται, τὴν ἡμέραν ἐκείνην γλυκεῖαν εἰς ἐμέ, μοῦ ἤγοράσε μίαν πεντάρη χαλβᾶ καὶ μοὶ ἀπεσχέθη ὅτι, ὅταν θὰ φθάσω εἰς τὸ «γάλα, σῦκα» (Β' Κεφάλαιον τοῦ Ἀλφαριθμητικοῦ), θὰ

μοῦ ἀγοράσῃ ἀκόμη μίαν πεντάρη χαλβᾶ. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐγλυφα κανονικᾶ τὸ χαρτὶ τοῦ χαλβᾶ καὶ τὰ δάντυλά μου, ἐκρέμασα ὑπερήφανος τὴν σάκκην μὲ τὸν κόκορα ἀπὸ τῶν ὤμων μου καὶ . . . δρόμον διὰ τὸ σχολεῖον. Ζηλοτύπως μὲ προσέβλεπον οἱ φίλοι ὄχι τόσοσιν διὰ τὴν καινούργια σάκκην, ὅσον διὰ τὸν χαλβᾶ, τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγου ἐφαγον πρὸ τῶν ὀμμάτων των, ὁ μεγαλύτερος δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδέχθη νὰ μὲ φέρῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του μέχρι τοῦ σχολείου ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι ἅμα φθάσω εἰς τὸ ἀγάλα, σῦκα» καὶ λάξω τὸν ὑποσχθέντα μοι χαλβᾶν, θὰ ἔχη καὶ αὐτὸς τὸ μερίδιόν του. Οὕτω λοιπὸν ἐφιπκος

κατασκευάσει το υπόγειον, πρώτον διά να εύρουν το κατάστημα, και δεύτερον διά να έχουν μίαν μυστικήν εξοδον, διότι καταδιώκοντο υπό της Αστυνομίας. Το μέρος λοιπόν ήτο καταλληλότατον δια την συνάθροιση εκείνην των οπαδών του Ναπολέοντος, φίλων και συναδέλφων του Κορμά, αξιωματικών δηλαδή εις διαθεσιμότητα όπως αυτός.

— Φίλοι μου, τούς είπεν όταν συνήθροισθησαν όλοι ήλθεν ή στιγμή να σας απκαλύψω το σχέδιον, το όποιον άπεφασίσαμεν να εκτελέσωμεν.

— Ναι, ναι! άπεκρίθησαν ειπόςι φωνάι.

— Άπεφασίσαμεν, έζηκολούθησεν ο σύζυγος της Λευκοθέας, ύπακούοντας εις διαταγήν του Αυτοκράτορος, ναράσωμεν τον Βασιλέα της Ρώμης από τους Αυστριακούς, οι όποιοι τον κρατούν αιχμάλωτον.

Ο Ναπολέων παρητήθη χάριν του υιού του* οι έξνοϊ έμως τον ήπάτησαν και έπληξαν μαζί των το παιδί, διά να το κάμουν Αυστριακόν. Ημεϊς δέν το θέλομεν! Μας χρειάζεται ο Βασιλεύς της Ρώμης!

— Έβλεθα έτοιμοι! άνέκραξαν οι αξιωματικοί έμορφώνως* πήτέ μας γρήγορα τί πρέπει να κάμωμεν!

— Θα σας εξήγησω το σχέδιόν μου, υπέλαθεν ο Κορμάς* έπιτρέψατέ μου όμως να σας δείξω πρώτα κάτι τί, το όποιον θα σας βοηθήσῃ να το ένοήσετε.

Ο Λουδοβίκος Κορμάς ύψωσε την χείρα. Και άμέσως έξήλθον από τον σκοτεινόν διάδρομον εις το φώς του ύπογειου, ή κυρία Σαν-Ζέν και ή Λευκοθέα, ή όποία έκρατούσεν από το χέρι τον τετραετή υιόν της. Ητο ώχρα και συγκεκινημένη. Ο μικρός έκύτταζε μ' έκπληξην το υπόγειον εκείνο και τούς ανθρώπους που τον περιεστοιχίζαν. Άλλά μόλις άνεγνώρισε τον πατέρα του, ο όποιος τῷ έτεινε τās άγκάλας, έτρεξε προς αυτόν με όλην την ταχύτητα των μικρών του ποδών.

Ο συναγματάρχης τον έσήκωσε και τον έτοποθέτησε πλησίον της εικόνας της καρφωμένης εις τον τοίχον. Η κυρά-Σαμπώ και ή κυρία Σαν-Ζέν έπήσαν από ένα κερύ και έστάθησαν εκατέρωθεν του συμπλέγματος.

Ψύθρος έκπλήξσεως διέδραμε τότε την όρηγυριν και έπιφώνησεις θαυμασμού διασταυρώθησαν.

— Ο ίδιος!
— Άπαράλλακτος!
— Θεός!

Πραγματικός, ή όμοίότης μεταξύ του υιού του Λουδοβίκου Κορμά και της εικόνας του Βασιλέως της Ρώμης ήτο καταπληκτική. Η ίδια ήλικία, τα ίδια

«Έβλεθα έτοιμοι!...» (Σελ. 344, στ. α'.)

ξανθά και σγουρά μαλλάνια, τα ίδια γαλανά μάτια, το ίδιον στοργυλόν πρόσωπον με το κάπως μάλλον πηγούνι που ύπενομήριζε την μορφήν του Ναπολέοντος.

Η Λευκοθέα, βλέπασα και αυτή ό,τι έβλεπον όλοι, ήρχισε να κλάι, διότι έγνώριζε καόν σχέδιον, βασιλεύμενον άκριτως επ' αυτής της όμοιότητος, είχε συλλάβη ο σύζυγός της.

— Φίλοι μου, έλεγεν ο Κορμάς, πιστεύω να μ' ένοήσατε. Χάρης εις την εκ Θεού όμοιότητα του μικρού μου υιού με τον Βασιλέα της Ρώμης, θα δοιμάσω να πάρω τον διάδοχον του Ναπολέοντος από τα χέρια των Αυστριακών.

— Δηλαδή ναλλάξῃς τα δύο παιδιά; ήρώτησε κάποιος

— Αυτό εινε δική μου δουλειά, άπεκρίθη ο Λουδοβίκος Κορμάς, Σεις πρέπει να ξεύρετε μόνον ότι αυριον ή γυναικά μου, ο υιός μου και εγώ αναχω-

ρούμεν εις Βιέννην. Τα διαβατήριά μας εινε έτοιμα. Έχομεν συνεννοηθή με δικούς μας ανθρώπους εις τανάκτορα τῶν Σαινμπρύν, όπου διαμένει όλανέν ο Βασιλεύς της Ρώμης, και έλπίζομεν να επιτύχωμεν.

Λυγμός της Λευκοθέας διέκοψε το λογιδιόν* άλλ' ο συναγματάρχης έλαβε την χείρα της σύζυγου του, και σφιγγών αυτήν διά να κρατή την λύπην της και να ενθαρρύνη την άφοσίωσιν της, έζηκολούθησεν:

— Όσον άφορῃ σας, πρακείται άπλώς να ταχθῃτε κατά διαστήματα εις τον δρόμον, μέχρι του σημείου των αυστριακών συνόρων, το όποιον θα σας ύποδείξω άργότερα, διά να έξασφαλίσετε το άκρόσκοπον ταξείδιον του Βασιλέως της Ρώμης μέχρι Παρισίων, εάν κατορθώσω να τον άρπάσω από τους φύλακας του.

— Και όταν φθάσῃ εις το Παρίσι, τί θα κάμῃ; ήρώτησε εις των αξιωματικών.

Η κυρία Σαν-Ζέν, ή όποία εσιώπα έως τώρα, ανέλαβε ναποκρίθῃ εις αυτήν την έρώτησιν.

— Άς φθάσῃ με το καλό, είπε, και τάλλα εινε δική μας δουλειά. Φθάνει να τον ίδουν μία φορά οι Παρισιοί, περιστοιχισμένον από καμμία εκατοστή γενναίους στρατιώτας του Ναπολέοντος, και να ίδῃτε πῶς θάρχησιν πάλιν να φωνάζουν: «Ζήτω ο Αυτοκράτωρ!» Σας το βεβαιῶ εγώ! Ο λαός έχει πιά συγαθή τους Βουρβόνους και θυμιάται με πόθο τες παλῆς δόξας. Και μόλις παρουσιασθῃ ο μικρός Ναπολέων, θα οδηγήθῃ θριαμβευτικῶς εις το Κεραμεικόν.

Ένθουσιασμός άπερίγραπτος ύπέδεχθη την διαβεβαίωσιν της στραταρχίνας. Οι συνωμότες δέν εφώναζαν πολύ, διά να μὴν έλκύσουν την προσοχήν της Αστυνομίας. Ύψωναν όμως τās χείρας, κ' έπετοῦσαν τα καπέλλα των, κ' έσήκωναν εις την άγκαλιά των τον υιόν του Κορμά και τον καταφιλοῦσαν, ως να ήτο ο άλλος, τον όποιον έπρόκειτο να φέρουν.

Ο συναγματάρχης έδωσεν άκόμη εις τους φίλους του διαφόρους σχετικὰς οδηγίας, και έπειτα, περι την τρίτην πρωϊνήν ώραν, ένας-ένας οι συνωμότες, με πολλές προφυλάξεις, έξήλθον από το υπόγειον διά του μυστικού διαδρόμου.

Εις τον δρόμον, απέξω από το δαντε-

«Ένθουσιασμός άπερίγραπτος διεδέχθη την διαβεβαίωσιν...» (Σελ. 344, στ. γ'.)

λοκωλείον της Ζινέττας, οι δύο άστυνομικοί έζηκολούθηον να φρουρούν νυστάλειο.

— Ωραία ιδέα και αυτή! έλεγεν ο ένας* να ξενυκτίσωμε απέξω από ένα μαγαζί όπου δέν υπάρχει κανείς!

— Τι τα θέλεις! άπεκρίθη ο άλλος. Αυτή εινε ή δουλειά μας.

Την ώραν εκείνην, ο Λουδοβίκος ΙΗ' εκοιμάτο μακαρικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΟΒΙΝΣΩΝΟΣ ΚΡΟΥΣΟΥ

Εις τους λόφους τους υπερκειμένους των ανακτόρων του Αυτοκράτορος της Αυστρίας, εις το Σαινμπρύν, εῦρισκεται μικρά κοιλιάς χωρισμένη έντελῶς από τα πυκνά δένδρα της οδοῦ της Βιέννης και από τās μεγάλας πεδιάδας του Δούναβεως. Εκεί ύπήρχεν οικίοςκος έλβετικού ή μάλλον τυρολικού ρυθμού, τον όποιον οι κάτοικοι των ανακτόρων ωνόμαζαν Τυρόλ-Χάουσι.

Εις αυτό το έξοχικόν μέρος έπανευρίσκομεν τον φίλον μας Τιάρκον, τον Βασιλέα της Ρώμης, την κυριαν Μοντεσκιού και μερικους ύπηρέτας. Η παιδαγωγός, καθισμένη εις την σκιάν, μ' ένα βιβλιόν

εις το χέρι, συλλογίζετα βεβαίως την Γαλλίαν, το Παρίσι, ένῶ συγχρόνως επιβλέπει τα παιγνίδια του μικρού Ναπολέοντος.

Χάρης εις τον Τιάρκον, ήσαν τῶσον διασκεδαστικά αυτά τα παιγνίδια!

Ο νεαρός βοημός, άρῶ έμεινεν όλίγας εβδομάδας εις τους σταύλους, υπό τās διατάγας του κακού εκείνου Φράντς, ήλθεν εις την Βιέννην ως άμαξηλάτης μετά της λοιπῆς συνοδείας, ένήργησε δέ τῶσον καλά, ώστε μόλις εφθάσαν εις το Σαινμπρύν, ανέλαβε πάλιν τα παλαιά του καθήκοντα πλησίον του βασιλέως της Ρώμης. Εις τούτο τον έδοθήησε βεβαίως και ή κυρία Μοντεσκιού, ή όποία είχαν άπαιτήσῃ ν' αποδώσουν εις τον μαθητήν της τῶν άλλων συμπαίκτην του.

Ο φίλος της Ζινέττας έθήρει, βλέπετε, πιστώσ τον όρκον που είχε δώσῃ εις τον Αυτοκράτορα. Δέν εγχατέλειψε τον Βασιλέα της Ρώμης.

Κανείς άλλως τε, εις την αῦλήν του Αυτοκράτορος της Αυστρίας, δέν εκέφθη να ζητήσῃ την απόμακρυσιν του Τιάρκου. Ο καλός Βοημός, ο όποιος δέν ήτο ούτε καν Γάλλος, καμμίαν δυσπιστίαν δέν ένεπνεσεν εις τον πριγκίπα

Μέττερνιχ, και ένῶ καθημερινῶς έξαπεστέλλοντο εις την Γαλλίαν οι πιστοί, οι όποιοι είχαν συνοδεύσῃ τον υιόν του Ναπολέοντος, ο πρώην απόλοθος άπεναντίας έχαιρε της άπολύτου έμπιστοσύνης των Αυστριακών.

(Έπειτα συνέχεια)
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ Κ' Η ΛΕΥΚΑ

Τον πλατάνο νερό τον τρέφει τρεχούμενο κ' από τα νερά. Καθάριο της πηγῆς νερό για να ποτίσης, κύλα, τον πλατάνο τον ίσκειρό με τα πλατειά του φύλλα.

Τη λεύκα άγέρως την κάνει πιο φουντωτή κ' άπ' το πλατάνο! Άγέρω, φύσαγε άπαλά, το φύσημά σου εζίζει, πρώτη άπ' τα δένδρα τα ψιλά, τη λεύκα να δροσίζῃ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

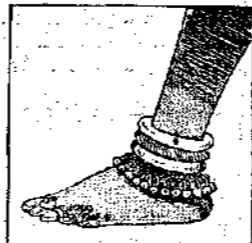
Σπάνιον φυτόν

Το σπάνιον αυτό φυτόν εῦρισκεται εις το Πάρκον 'Αλεξάνδρας του Μάντσεστερ (Άγγλία). Εινε από τα φυτά

έκείνα, τα όποια δέν ανθίζουν κατ' έτος, αλλά κατά μακράς ετών περιόδους. Αυτό το ώραιον άνθος που βλέπετε εις την εικόνα, εινε το πρώτον που κάμνει το φυτόν ύστερ' από είκοσι έτη που ύπάρχει εις το Πάρκον 'Αλεξάνδρας. Όταν θάνθισῃ και πάλιν, οι σημερινοί νεοί θα εινε γέροντες!...

Πολύτιμον πόδι

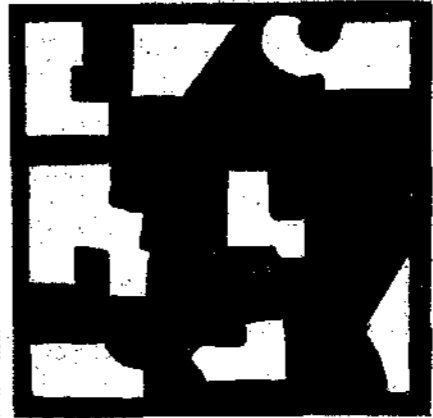

Το πόδι, το όποιον εικονίζεται άπέναντι, ανήκει εις μίαν κυριαν της ύψηλής άριστοκρατίας... των 'Ινδιών.

Αί κομψαί 'Ινδαί, βλέπετε, δέν άρχοῦνται να φοροῦν κομμάτια εις ταῦτιά, εις τον λαιμόν,

εις τα χέρια, εις την όσφον. Στολίζουν ακόμη με δακτυλίδια και τα δάκτυλα των ποδών, και φοροῦν βραχιόλια και εις τούς αστραγάλους. Οι πολύτιμοι λίθοι, οι όποιοι ύπάρχουν εις τα κοσμήματα του βαρβάρου αυτού ποδιού, αξίζουν όλόκληρον εκατομμύριον!

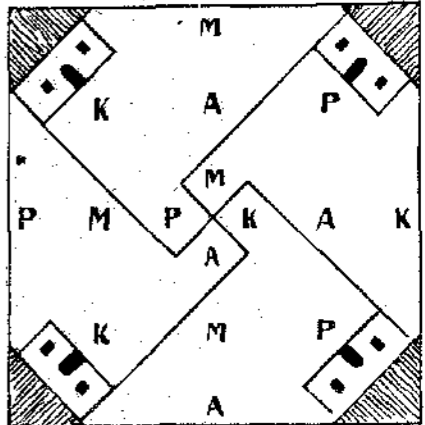
Παίγνιον

Να συναρμολογηθῶν τα όκτώ αυτά λευκά τεμάχια επί μαύρου έπιπέδου, ώστε νακατελεσθῃ εις αριθμός μαύρος επί έπιπέδου λευκού.

Αήλωσις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τās Άθήνας, τās Έπεφρίας και το Έξωτερικόν, εμπορεί να στείλῃ την λύσιν του ένω Παίγ.

Δύσις του Προβλήματος του 40ου φυλλαδίου

Ίδου πῶς θα διαιρεθῃ ο άγρός εις τέσσαρα ίσα και όμοια μέρη, ώστε ένακτή οικία να έχῃ εις το μεριδίον της τέσσαρα διάφορα δένδρα.

Σελισί ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΜΜΑΤΑ

Ενώ από τη μία μεριά το χλωμό φργάκι φαίνεται γιά τ' αποκαϊοστ' τον μαθρον ουφανό, απ' τ' άλλο μέρος η ανατολή αρχίζει μόλις να γλυκοφωτίζεται.

Σανθή Μουσμή

άγαπούν και να την σέβονται, παρὰ μόνον να την φοβούνται, και τὸ τελευταίον ποὺ τῆς εἶχε μείνει, τὸ ἐκαταρώθη δταν ἔγεινε στρατιώτης χωρὶς τὴν θέλησίν της.

ΣΥΝΕΦΙΑΣΜΕΝΑ ΓΕΡΟΝΤΑΜΑΤΑ

Παίρνει τὴ ρόκα τῆς ἡ γηρά-Κώσταίνα, και τραβᾷ γιά τὸ δάσος. Θέλει νὰ μαζέψῃ ξύλα, γιατί ὁ χειμῶνας ἀρχίζει, και πρέπει νὰ ἔχη πολλά, γιά νὰ περάσῃ τὴν ἐποχὴ τοῦ κρύου.

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙ

Μεσάνυχτα και μοναχὰ ἀπάνουθε τὰστέρια Χύνουν μιὰ λάμψη πένθημη ἀπαρχαγια- [σμένα μνήματα]

ΑΠΟΒΡΟΧΟ

Γέλασε πάλι ὁ οὐρανὸς και μιὰ λαμπράδα [ἀπλώθηκε

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ

Vingt cent-mille ânes dans un pré et cent-vingt dans un autre. Combien y-avait-il de pieds et d'oreilles?

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ο Νέρων, ὁ τόσον ἀπαισιῶς ὀνομαστός διὰ τὴν σκληρότητά του, αυτοκράτωρ Ρωμαῖος, διέταξε μίαν ἡμέραν γιά νὰ τὸν στενοχωρή και νὰ τὸν πικραίνῃ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Γάρδιος Αισμός, βλέπων τὴν ὑπνέτριαν νὰ πλένῃ φάρια, ἀνεφώνησε: — Δὲ βαρύνει, καίμην, τόσον καιρὸ μὲς στὴ θάλασσα, θέλου και πόσιμο.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

- Βιβλία κερνά, μορφωτικά και ἡθικά, ἐκδοθέντα ἀπὸ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν. Ο Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Χρυσῶδ. φρ. 8.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

- Εγκρίνονταί: «Τὸ χελιδόνι», «Φοῦροισιν τοῦ Ἀθανασίου Διάκονου. — «Ἐθῶμον» τῆς Κυριακοῦ Κωνσταντίνου. — Διάφορα τοῦ Αἰσθητικῶν Ἀρθροῦρου. — «Φύλλα Μαργαρίτας» τῆς Ἐβροδοπούρου. — «Ἐσπερος Ἀγγερινός» τοῦ Σημαιοῦρου Ἑλλήνου. — «Ἡ Τρελλὴ» τοῦ Χαριτωμένου τῆς Ἠλιόγερης. — «Γαλήνη» τῆς Μικροῦλας Πατριῆδος. — Παιδικὰ Πνεύματα διαφόρων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

ΣΟΥ ἔστειλα τὸ βραβεῖόν σου, Μαργαμένη Φίλις, ποὺ θέλεις νὰ τὸ ἔχῃς ὡς ἀνάμνησιν ἐτῆς αὐτοχαισμένης αὐτῆς ἐποχῆς και «μιάς ἀγαπημένης φίλης ποὺ σὰς παρέχει τόσας εὐχαριστίας». Τὰ καλά σου λόγια μὲ συγκινοῦν. Περμῆναι και τὸ ἐκτενέστερον γράμμα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

435. Λεξιγράφος. Ἄνθ' ἑνὸς μάρτυρος, Ποίτα, βάρεις μὲ περνοῦν. 436. Λεξιγράφος μετ' ἀναγραμματισμοῦ. Θεὸν μὲ τὰσθρον τοῦ ἀνεγραμμάτιστα, Καὶ μὲ ἠθροῦν κατ' ἐσχημῆτα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους

τῆς: Ἀνδρόν (οἱ λογαριασμοὶ σου χωρὶς τὸν γενεθόχρον, και τὸ προτεινόμενον σθένον ἀπραγματοποίητον) Χαριτωμένη τῆς Ἠλιόγερης (τὰ ζητηθέντα ἐστάλησαν) Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου (πολὴ γνωστὰ αὐτὰ ποὺ μοῦ στέλλεις, κ' ἐγὼ δὲν ξέρω πόσε φορὲς ἔχω δημοσιεύσῃ τὰ ἴδια ἢ ὅμοια) Θριαμβεύουσαν Ἑλλάδα (ἂν εἰς τὰ μέγιστα τοῦδε δημοσιευθέντα Δελτία δὲν εἶδες τὸνομα σου, σημαίνει ὅτι ἡ πρώτη σου ἐπισφρά δὲν ἐλήφθη) Βυζαντινὸν Ἄστρον (ἔστειλα ἐκ νέου) Ἀνθοστόλοισιν Ἐξοχῆν (ἔστειλα εἰμπορεῖς νὰ μᾶθῃς τὸ ὄνομα, ἂν τὸ ζητήσῃς διὰ Μικράς Ἀγγελλίας και ἐν, ἐνωσιεται, ἡ ἔχουσα τὸ σθένον σου θελήσῃ πᾶσι ποὺ τὸ φανερώσῃ, ὅποτε θὰ σοὺ γράψῃ ἰδιαίτερον ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν ἐγὼ θὰ σοὺ διαδιδάσω ἐνόησες τώρα πῶς γίνεται) Ἄστρον (ἔστειλα τὸ φροντιστήριον, ἀλλὰ δὲν εἶμαι και βεβαία ὅτι θὰ εὐρω) Ράβδον τοῦ Μωυσοῦ (ἡ τιμητικὴ ἐλήφθη) Παλλήροισιν (θερὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐπιτυχὴ παραστάσιν τῆς κομιδῆς, ποὺ ἔχετε τὸ θεατρικόν σου) Παλαίστουσαν Ἑλλάδα (ἔχει καλῶς ὁ κ. Φ. σὲ ἀντασπάζεται) Βασιλοῦσαν τῆς Κύπρου (διωρθώθη) Οὐρανίαν Μολτοφίαν (ἔστειλα τετραδία και ζητηθέντας πληροφωρίας) Φιλελεύθερον (ἔχει) Ἐνομήν (ἔστειλα ἔχει καλῶς) Ἀθανάσιον Διάκον (τετρα. ἔστειλα) Πλοῖον Νέμον (βραβεῖον ἔστειλα ἡ μετρίφων ἐπιστολή σου μοῦ ἔρρεσε πολὺ) Φοιανὴν τοῦ Σαντεκλερ (τὰ ἔλαβα) Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς (ἐλήφθησαν) Λαυρεττὴν Γαλανόλευκην (καλῶς ἔλαβες!) Ρήγαν Φερραῖον (εὐχόμεναι περσαστικὰ ἐστὶ μαρτυρῶν) Ἀριανὴν (ναί, εἶνε συνδρομητρία μου) Ἀερωνικοποῦσαν, Ἰαπεδοῦσαν Γιοσεμί, κλ. κλ.

κράτειρα τού Βυζαντίου, ρήμα, ίερα, γωνία.

*Εστίη ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

439. Διστυαυτὸν

- ***** = Βασιλεὺς τῆς Κερύνηθου.
***** = Ἄνθος
***** = Κάτοικος χώρας Ἑλλ.
***** = Προτέρημα τοῦ νοῦ.

*Εστίη ἐπὶ τῆς Ἀναγνωστῆσιν Ἑλλάδος

440. Λογοπαίγνιον

Ποῖον ρήμα μετρέῃ;

*Εστίη ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Λευκίδας

441. Πρόβλημα

Πατὴρ ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ηλικίας τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀπεκρίθη. «Μετὰ 13 ἔτη ἢ ηλικία τοῦ υἱοῦ μου θὰ εἶνε τριπλασία τῆς περυσινῆς.» Πόσων ἔτων ἦτο;

*Εστίη ἐπὶ τοῦ Μαραθωνομάχου

442. Διστὴ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν φυσικὸν φαινόμενον, τὰ δὲ δεύτερα γράμματα θηρόν:

- 1. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 2. Ὄρα τοῦ ἔτους. 3. Πόλις τῆς Γαλλίας. 4. Ὄνομα ἁγίας γυναικὸς. 5. Νῆσος αὐτόνομος.

*Εστίη ἐπὶ τῆς Ἱστορίας Κωνσταντινουπόλεως

443. Παικίλη συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, ἡ δεύτερα τῆς δευτέρας καὶ οὕτω καθέτης, ἀποτελοῦν χώραν τῆς Ρωσσίας: 1. Νῆσος τῆς Ἰταλίας. 2. Ἀρχαία πόλις γνωστὴ ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. 3. Πρωτεύουσα Γαλλικῆς κτίσεως. 4. Ἀρχαία χώρα τῆς Ἀσίας.

*Εστίη ἐπὶ τοῦ Ἀσπρου Πέτρου

444-445. Ἑλληνοσύμφωνα

- 1. -- ααε - ο - εο
2. -- εση - ο - ε

*Εστίη ἐπὶ τοῦ Λευκοῦ Κελίου

446. Γρίφος

Νίκο
Νίκο
Νίκο
Νίκο
Νίκο
Νίκο
Νίκο
Νίκο

*Εστίη ἐπὶ Γεωργίου Ι. Χαϊδεαυτοῦ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Ἰωνικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 35.

356. Μελίτη (μέλι, τί;) — 357. Ἄδυστινιά (α, εἴ, ατ, νί, α.) — 358. Τύρος-τύρος-τύπος. 359.

Κ Ν Η 360. Ν Α Ζ Α Ρ Ε Τ
Ι Ε Ν Ν Ρ
Κ Μ Α Β Η Θ Δ Ε Ε Μ
Ε Σ Π Ε Ρ Ο Σ Δ Ο Δ Η
Α Σ Ρ Ι Σ Α Σ
Ρ Ι Ω Ο Δ
Ο Σ Ν Σ Σ

361-362. 1. Ἰσκαίνας (Ἰσκακ υἱός.) 2. Οὐ τραπέζιται. — 363. ΔΑΡΕΙΟΣ (Ἄρειος, Ρόδος, Ἐρίς, Ἰάρι, ἄιος, σός.) — 364. ΣΑΜΟΓΗΝΑ (Κορσική, Ρωμαῖνος, Κοιμαία, Μεσοθαμία, Στρυμῶν, ΣΗΜ, Μήλοσ.) — 365. Ἡ «Διαπλάσις» εἶνε περιτοκίον διαπλάσις, ἐρηθίους καὶ νεάνιδας. — 366. Ὁ Κάσας ἀπὸ τῆς μέγας ἀθή (Ο - z. ἐς ἀρ ὑπ ἦρεϊ -- με γα σα - ντρ.)

ΜΙΚΡΑ ἌΓΓΕΛΙΑ

Εὐχαριστῶ πάντα τοὺς διὰ τῆς ψήφου τῶν τιμησαντάς με, ψηφοφόρους κατὰ τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1909. — Δεσποπαθουμένη Ἑλλάς, Πρόεδρος γερουσίας Διαπλάσιας αὐτοκρατορίας. (Γ, 141)

ΥΠΕΡΗΦΑΝΟ ΓΙΑΣΕΜΙ

Υποψήφιος Δημοψηφισμάτος τοῦ 1910
Ψηφίσατε ἄλλοι, ψευδωνυμοῦχοι ἄγθρια καὶ κορίτσια, τὸ «Υπερήφανο Γιάσεμι.» Ὅσοι μὲ ψηφίσουν θὰ λάβουν ἀπὸ ἐν ἑστέον ταχυδρομικὸν Σπάρτης χρωματιστὸν διπλοῦν. — Υπερήφανο Γιάσεμι. (Γ, 149)
(Σμ. τῆς «Διαπλάσις». — Καὶ πᾶς θὰ μάθῃ ποῦς θὰ εἰ ψηφίσουν.)

Αγαθητοι συνδρομηται, οἰς πληροφορωθῶν δι ἀνταλλάσσω γραμματόσημα ξενικά καὶ Κρητικά, ἐπίσης καρτο-ποστὰ διὰ φθορα πανταχόθεν. Δεῦθνος ἀσφαλστάτη: Θεόδωρον Θεοχάρον μαθητὴν Χαλκίδας. (Γ, 150)

Συγαίρω ἐγκαρδίως Ἑλλάδα τοῦ Μέλλοντος καὶ Ἀύδατον Δόξαν διὰ θριαρθευτικῆν τῶν ἐπιτυχίαν. Ἐπίσης Ἑλληνίδα δι ἐπιτυχίαν πατρὸς τῆς ὡς πληροφουσία. Ζητῶ ὄνοματεπώνυμον Ἀσημονημένης ἀπ' εὐθείας. Διεύθυνσις ἀσφαλής: Νοταρὰ 3 (δὲν πέτωμα). Ἀθήνα. — Μαμαρωμένος Βασιλεῆς. (Γ, 151)

Ασπρο στη ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ!
Ἰδὲ τρεποσ Σανθούλα (Γ, 152)

ΦΗΦΙΣΑΤΕ ΟΛΟΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΝ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ (Γ, 153)

Η «ΠΡΟΔΟΣ»
ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
Μετὰ Οικτορφίτου, Σοφίας Σ. Ἡλιάδου (Παπατσολάκου). Ἔτος 4ον. Ὁδὸς Πατησίον, μεταξὺ Σταθμῶν Λεβίδου καὶ Λυσιατρείου. (Γ, 154)

Αριστοῦχος τοῦ Ἀρσακίου ἔχουσα παιδαγωγικήν μόρφωσιν καὶ ἄσκησιν, ζητεῖ παραδόσεις. (Γ, 155)

Τὸν ἀγαπητὸν Ἑλληνοπαῖδα, ἐπιτυχόντα κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀνωποφοροκοπιῶν, συγαίρω ἐγκαρδίως. Καὶ εἰς ἀντίθετα. — Μαμαρωμένος Βασιλεῆς. (Γ, 156)

Φρ. Τζουλάτῃ. — Ἰδὸν μὲ εὐρήτε ποῖα εἶμαι, θὰ σὰς σταίλω ἐν τετραδίον Μ. Μυστικῶν. Παρακαλῶ ὅταν εὐρήτε τὸ ὄνομά μου γὰ τὸ εἰρήτῃ τῆς Διαπλάσιος τὴν ὁποῖαν θὰ παρακαλέσω γὰ μου εἰρήτῃ ἄν τὸ γράψατε ἢ ὄχι. — Ροδωδάκτυλος Ἡδός. (Γ, 157)

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΩΝ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἰδρῶθι ἐν Καίρῳ Σύνδεσμος ἐπὶ Συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσιος, ὅστινος σκοπὸς εἶνε (1ον) Ἡ ἐνωσις τῶν Ἑλληνίδων δεσποινίδων συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσιος καὶ μὴ.
(2ον) Ἡ εὐρεία διάδοσις τῆς Διαπλάσιος.
(3ον) Ἡ ἐλευθέρᾳ ψήφιας τῶν ἐπιδοτέρων

ψευδωνύμων τῆς Διαπλάσιος ἐν τῷ διαγωνισμῷ τοῦ δημοψηφισμάτος καὶ ἢ βραβεύσι τῶν ἐπιτυχοῦντων ἐν αὐτῷ.

ΕΝ Τῷ ΣΥΝΔΕΣΜῷ ΔΕΚΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ.

Συνδρομὴ τρίμηνος φρ. χρ. ἢ δραχμαὶ δύο. Ζητοῦνται δραστηριοὶ ἀντιπρόσωποι πανταχόθεν.

Διεύθυνσις: Ἑλληνὶς Μόδα
Magasin «Au Petit Paris»
Caire (Egypte). (Γ, 158)

Ποῖον ὄνομα ἔδωκεῖ εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσιος;

Αἱ ἰδρυτριαὶ τοῦ Σύνδεσμου τῶν Συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσιος προκηρύσσουσι διαγωνισμὸν πρὸς ἐκλογὴν καταλλήλου ὀνόματος διὰ τὸν Σύνδεσμον. Ἡ ἐπιτυχοῦσα θὰ λάβῃ ὡς ἄνθριον παρὰ τοῦ Σύνδεσμου ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσιος τὴν ἀριστοτέλαν χρυσοδέτον, θὰ τῆρ ἢ φωτογραφία τῆς μετὰ τοῦ ὀνοματεπώνυμου τῆς εἰς τὸ χρυσοῦν λέκωμα τοῦ Σύνδεσμου, συγχρόνως δὲ θὰ ἀνακηρυχθῇ ἐπίτιμον μέλος τοῦ Σύνδεσμου. Αἱ ἀπαντήσεις εἶσι δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου. Ἐν τῷ διαγωνισμῷ εἶσι δεκταὶ μόνον δεσποινίδες. (Γ, 159)

Τὸ καταστατικὸν καὶ αἱ ἀρχαιοσύναι τοῦ Σύνδεσμου τῶν Συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσιος θὰ δημοστευθῶσι προσεχῶς εἰς τὰς ἐγγαλλίας αὐτῆς.

Ἰδιαιτέροι σημειώσεις
εἰς τὰ μέλλοντα μέλη τοῦ Σύνδεσμου
Πᾶν μέλος τοῦ Σύνδεσμου ὀφείλει γὰ εἶνε ἀνεξάρτητον παντὸς συνδυασμοῦ κτλ. ὡς πρὸς τὸ δημοψήφισμα τῆς Διαπλάσιος. (Γ, 161)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ
ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1910
— 25 λεπτά τὸ ψευδωνυμον λεπτά 25 —
[Κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.]

Ἐσπερινὴ Γαλήνη, Εὐχρονάκι, Κραυγὴ τῆς Πατρίδος, Μάχη τοῦ Μαραθῶνος, Τσιγγαρέλα, Χαρίσσα Χαλκίδων.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 40 ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα καὶ 345)

ΑΘΗΝΩΝ Ἀνὰ Γ. Ζηρῆ, Βασ. Πηρέων, Στέλλα Γ. Σταυροπούλου, Σπ. Σ. Ἀσσοτολάκης, Ἀθ. Β. Σπηλιόπουλος.
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ Ἐνῶς. Α. Καλαμάκης, Καλλιόπη Καλαμάκη, Ἀντ. Κ. Ἡλιάδης, Ἑλλάς τοῦ Μιγάλου Ἀλεξάνδρου.

ΕΠΙΡΧΙΩΝ
ΑΡΧΟΪΤΟΛΑΙΟΥ Κωρ. Π. Σπυριδίου.
ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ Κωνστ. Β. Βλάσης.
ΓΥΣΕΙΟΥ Νικ. Γ. Λαυρεντίου, Α. Α. Φαγγίτης.
ΚΕΡΚΥΡΑΞ Ἀντ. Κωνστ. Ίω. Χάμησις.
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ Μιχ. Α. Τριμίας.
ΔΕΧΑΙΝΩΝ Ρίσα Ν. Ἀγγελικαίου.
ΠΑΤΡΩΝ Ἀθηναῖ Μανουλάτου.
ΣΠΑΡΤΗΣ Ἀιολία Οικονομοπούλου, Α. Γ. Βασιλάκης, Εὐαγγελία, Πάνος Χ. Φυγοπούλου.
ΣΗΤΕΣΣΩΝ Ἐλένη Σ. Κωνσταντοπούλου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ Α. Μ. Σεροδίας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τῶν εὐδοκῶν ἐδῶν τῶν λύσιν τὰ ὄνομα ἐπιδοθέντες εἰς τὴν Κληρονομίαν καὶ ἐκλογὴν ὅ ἐν Ἑσθίῳ ΔΗΜ. ΑΝ. ΦΡΑΓΓΙΩΝ, ὁ σκοπὸς ἐνεργασθῆ διὰ μὴν τιμητῶν.
Πλεονέξουν λεπτὰ 40 διὰ τὸν προσηλῆ διαγωνισμῶν.